

Verslag excursie de Lange Vlieter, Beegden 7 januari 2018

Door de oostenwind en een temperatuur van 3 graden voelt het guur aan. Toch staan er 18 liefhebbers om half negen klaar voor een wandeling rond de Lange Vlieter. Wij zullen weer gaan kijken welke wintergasten ook deze winter hier weer verblijven. En paar buizerds laten zich al volop horen. Vanaf de parkeerplaats aan de Baexemerweg vertrekken we richting de plassen. Onmiddellijk zien wij onder ons een ♂ en ♀ krooneend duiken naar hun lievelingskostje, de kranswieren. Ook slakjes en insecten zijn een welkome aanvulling. De telescopen worden opgezet om over het water te kunnen kijken. Aan de zuidkant liggen een paar grote zaagbekken, waarbij de ♂ ♂ het makkelijkst te onderscheiden zijn. Jaarlijks komen er ook enkele geoorde fuutjes hier overwinteren, en ja hoor, zelfs zes stuks kunnen we tellen. We lopen naar links om via de zuidelijke route rond de plas te gaan. Op het water vele meerkoeten. Opvallend zijn ook de grote aantallen tafeleenden. De brilduikers zijn al drukdoende met hun balts, om toch maar de mooiste vrouwtjes uit te kunnen zoeken. Of is

Ijsduiker

het andersom? Sinds afgelopen vrijdagmiddag is de ijsduiker ook al gesignaleerd en daarom turen wij voortdurend over plas om hem op te sporen. Het zijn moeilijke vogels omdat ze erg lang kunnen duiken (soms wel drie minuten) om dan weer ettelijke tientallen meters verder weer op te duiken. De ijsduiker is een grote duiker met een grote, stevige snavel. Meestal zien wij ze in de winter langs de kust, maar soms ook in het binnenland. Meestal zijn dit

eerste of tweedejaars vogels. Zij zijn afkomstig van IJsland of Noordwest-Europa. Op de Lange Vlieter kunnen wij ze wel elk jaar verwachten, in november 2013 zelfs twee stuks. Eindelijk wordt hij dan toch waargenomen helemaal aan de andere kant van de plas.

Iedereen neemt ruimschoots de tijd om hem te bekijken. Volgens kenners onder ons zou het hier gaan om een tweedejaars vogel, afgeleid van het kled. Even later lopen wij door en verschillende keren schiet een ijsvogel langs de rand van het water. Overall kan men zien dat de bevers bezig zijn geweest met het snoeien van de wilgen. Een enorme burcht hiervan is het gevolg. Overdag laten deze dieren zich niet zien en verblijven dan in de burcht. In de bomen pulken tientallen

Beverburcht

barmsijzen de zadjes uit de elzenproppen. Het zijn voornamelijk grote barmsijzen uit Scandinavië die in Nederland overwinteren. In sommige jaren kunnen ze invasieachtig voorkomen, zoals dit jaar het geval is. Om het verschil tussen de grote en de kleine barmsijzen te herkennen moet je toch wel geoefend zijn. De kleine barmsijzen is over het algemeen wat meer bruiner/beiger dan de grote.

Barmsijzen

In de regel heeft de grote een heldere en duidelijke witte streep over de vleugels. Bij het pompstation zitten zeven goudvinken, allemaal vrouwtjes. Gezien de tijd en dat er geen meldingen zijn voor de Bosmolenplas besluiten we deze dit keer over te slaan en lopen naar de andere kant van de Lange Vlieter. Een koppeltje grote zaagbek voelt zich niet op het gemak met onze aanwezigheid en gaat er vandoor. Opvallend is dat aan deze kant zeer vele futen zitten. Ook kijken we uit of de ijsduiker misschien nu wat dichterbij zit, maar nu zit hij weer aan de overkant. Jammer. Maar in de bomen boven ons zitten twee appelvinken. Het hoge en korte "piks" geluid is voor de meesten onder ons niet hoorbaar. Het zijn prachtige maar zo schuwe vogels, die bij het minste of geringste hoog de bomen in vluchten. We gaan de trap op om terug te keren naar de parkeerplaats. In de dennenbomen horen we de zwarte mees. Sommigen hebben het geluk deze ook te zien. Aangekomen bij de auto's merken we op dat het een zeer geslaagde ochtend was met mooie soorten met een totaal van 47 stuks.

Tekst en foto's
Meinse van der Velde